

[Kaj V. Andersen.]
 politiske historie, at den danske embedsmandsstand, også selv om den har sin oprindelse i enevælden, stedse har været på et højt, et ubestikkeligt, et dygtigt niveau, som har skabt den allerstørste respekt i udlandet på de områder, vi her taler om.

Dette forslag skal nok blive henvist til udvalget, hvor det så, håber jeg, bliver grundigt skeletteret; og venstre går selvfølgelig afgjort imod det.

Gunner Baunsgaard (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag er forhindret i at være til stede, skal jeg fremsætte nogle få bemærkninger.

I egentlig forstand er det, vi behandler her, jo ikke noget lovforslag, det er nogle strøtanker om, hvordan vi bedst ændrer principperne for tildeling af folkepension. Nogle af disse tanker er gode og fornuftige, men de er ikke nye, det gælder således tanken om, at alle, uden hensyn til om de tidligere har været i det offentlige tjeneste, skal have det samme pensionsbeløb. Det var jo også grundtanken, da vi i 1950'erne gennemførte folkepensionen, men forslagsstillerne har desværre ret i, at udviklingen er gået den gale vej, og der er nok megen sandhed i, at organisationernes styrke har været hovedårsagen til, at det ikke er gået, som man kunne have ønsket. Der er nu som før anledning til at drøfte dette problem og søge pensionsudbetalingerne for alle fastsat til det samme beløb, men det lader sig kun gøre med virkning for nyansatte tjenestemænd; for de allerede ansatte må man fra det offentlige side respektere de aftaler, man selv har truffet, uden hensyn til at grundloven jo også tvinger én hertil.

Som det er nævnt af fru Eva Gredal, vil lovforslaget medføre, at ægtepar bliver voldsomt begunstiget, mens der for enlige ikke sker noget særligt. Andre af forslagsstillernes tanker er jo mere tvivlsomme, for ikke at sige besynderlige. Her tænker jeg til dels på ideen om, at udbetalingen skal ske hver onsdag. Det bliver vist svært at se fordelene og forstå argumentationen, for det virker mest i retning af en barnepigementalitet, og det er jo noget af det, som forslagsstillerne selv meget træffende har døbt papirusseri.

Men det gælder også om lovforslaget, at

alle skal have nøjagtig det samme beløb i 1975 og i 1976-77 frem til den 1. april 1977. Hvad skal der så ske efter denne dato? Ja, det melder historien ikke noget om. Det lyder enkelt, at der skal udbetales sådanne ensartede beløb, men det vil næppe være muligt at løsrive folkepensionssystemet fra den dyrtidsregulering, vi kender fra det private og fra det offentlige lønsystem. Men kunne vi finde en anden form for regulering end den, vi har i dag, vil vi da godt i det radikale venstre være med.

Så er der også noget, som forslagsstillerne ikke nævner, og det er forholdet mellem udbetalt folkepension, supplerende indtægter og opkrævet indkomstskat. Her befinder vi os jo i en jungle, som det kunne være nyttigt at udforske, og det kan vi så passende benytte dette lovforslag som en fornyet anledning til.

Sidst, men ikke mindst, må det nok også siges, at dette forslag er et meget dyrt projekt, dyrere, end vi har råd til både i dag og vist også i de kommende mange år. Det synes ikke at bekymre forslagsstillerne, og det er vel ikke noget nyt. Det stemmer ligesom med den rollefordeling, vi har set i det sidste år, at forslagsstillerne har nemme og letkøbte løsninger, og så lader man os andre om bekymringerne.

Vi vil være med til at se på lovforslaget i udvalget.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Det kan jo lyde meget besnærende med en sådan forenkling af pensionslovgivningen, som fremskridtspartiet foreslår i dette lovforslag. Jeg tror heller ikke, der hersker tvivl om, at samtlige partier er tilhængere af at begrænse den offentlige administration, således som de mener det sker i det foreliggende tilfælde, men det er jo ikke gjort med bare at foreslå en ensartet ydelse til alle vore ældre medborgere.

Da der også er tale om væsentlige forholdelser af ydelserne, vil jeg spørge forslagsstillerne, om man har tænkt over, hvilke konsekvenser det kan give for andre medborgere, f. eks. de lavtlønnede grupper, der, hvad angår købekraften af den tiloversblevne løn, når de faste udgifter er trukket fra, vil have mindre tilovers end det, pensionister nu skal have.

Det konservative folkeparti kan ikke